

SUMARI

3 L'Editorial

4 El teatre, de festa

MENTIDRES d'Anthony Neilson

5 Màgia, circ i clown al Parc Torras i Villà

6 Els Blaus

8 Els Blancs

10 Per Festa Major, concursos per a tots els gustos.

12 Entrevista amb el relator de la Festa Major: Albert Sánchez Piñol

13-14-15-16

Programació de Festa Major

18-19 La Festa amb ulls de nen

20 Vint anys ruixant Granollers. Ja fa 15 anys que en Bailo porta foc a la Festa

21 Aniversaris de Xics, Dames de foc i Draguets

22 Entrevista amb Salvador Palomar
La festa i el foc

24 Entrevista amb Núria Farrés, dissenyadora de la imatge de Festa Major

26 Promoció de la Festa

28 Els patrocinadors

LA PEDRA DE L'ENCANT 06

26.08 - 03.09
FESTA MAJOR
DE BLANCS I BLAUS
GRANOLLERS

Edita: Comissió de la Festa Major de Granollers

Redacció: Sara Ramos i Sílvia Solanas

Disseny i compaginació: Lluís Bertrams i Jordi Vila

Fotografies: Esteve Gironella, Pere Espauella, Pere Cornellas, Antonio Alcalde, Enric Bartel

Impressió: Gráficas de prensa diaria

Tiratge: 32.000 exemplars

Dipòsit Legal: B-38518-2003

AJUDEU-NOS A MILLORAR LA DISTRIBUCIÓ

Si no heu rebut aquesta publicació a casa o l'heu rebut en mal estat, feu-nos-ho saber trucant al 93 842 66 83 o enviant un missatge a cultura@ajuntament.granollers.cat

QUI GUANYARÀ L'ESTIRADA DE CORDA?

Ara fa 15 anys els Blaus van reptar els Blancs a competir en una estirada de corda, un acte que ha acabat sent dels més participatius de tota la Festa Major.

Corda de 100 metres, divendres tarda, carrer Santa Anna. La convocatòria va tenir un èxit que no s'esperava ningú. La corda va quedar curta; es va omplir de mans blaves a una banda i blanques a l'altra. "1, 2, 3, ja!", cares de força blaves, cares de força blanques. Els Blaus van acabar guanyant la primera estirada. De seguida, però, hi va haver les primeres queixes. Alguns deien que el carrer feia baixada i que era necessari canviar de camp i fer una segona estirada perquè fos equitatiu. En cas d'empat es faria una tercera estirada triant el camp a sorteig. I així va quedar establert per a properes edicions. Tres anys més tard, amb l'estirada de corda d'adults ja consolidada, es va programar l'estirada de corda infantil.

Del carrer Santa Anna a l'Anselm Clavé

Un canvi en el tipus de corda utilitzat, l'any 1995, va provocar diversos ferits per cremada a les mans. Quan ja era clar que els Blaus guanyaven l'estirada, els Blancs van deixar anar la corda, i l'extrem final -que havia quedat sense tibadors- va començar a cuejar i a anar d'una banda a l'altra. Malauradament, a causa de l'embranchida, es va entortolligar a un home i el va arrossegar uns quants metres. Aquesta persona va presentar una denúncia a conseqüència de la qual va haver-hi un judici (desembre de 1996). La Comissió de la Festa Major va quedar absolta de l'acusació, si bé des d'aleshores es van introduir mesures per augmentar la seguretat de l'estirada, com ara, el trasllat de l'activitat a la carretera.

La corda

La corda de l'estirada és la que s'utilitza per amarrar vaixells. Està feta de poliamida, un material molt elàstic i resistent. Una corda de 40mm de diàmetre, com la que es fa servir per Festa Major, té una resistència de 35 tones de càrrega. Ja fa uns deu anys que l'empresa Salvador Folch SA de Llinars del Vallès ven les cordes per a l'estirada de dissabte de Festa Major. Granollers ha creat precedent i ara altres poblacions, com Dosrius o Sant Celoni, també hi compren les cordes. Això sí, la corda de Blancs i Blaus, amb 100 metres de longitud, és la més llarga que venen.

El marcador

Des que va començar la competició de l'estirada de corda, fins al 2002, aquesta prova sempre havia estat blava. Ara bé, l'estiu d'ara fa 4 anys, els Blancs van fer història. A partir d'aleshores, la colla blanca ha anat organitzant activitats al voltant d'aquesta prova, com ara la *Sidra fa estirare* o *Com guanyar l'estirada de corda?* L'any següent, el 2003, els Blancs van repetir la victòria. Ho van fer en un marc més festiu que mai; els Blaus van presentar-se a la prova amb adhesius amb la llegenda "L'any passat no vam guanyar... perquè jo no hi era", i els Blancs van respondre amb uns pitets on deia "Estirada 2003... jo hi era". La colla blanca devia trobar la fórmula i per tercer any consecutiu, el 2004, van repetir la victòria. L'any passat la pluja va fer suspendre la prova per seguretat. Així que el marcador encara és favorable als Blaus, amb 11 victòries, per 3 de blanques.

